

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, П. пом.
Конт. почт. шлюх. 504060,
143322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор приймає
завдання з 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 3-00 зод.
Чвертьрічно 10-00 „
Піврічно 20-00 „
Річно 40-00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, фран-
ції, Голландії, Бельгії 20 фр.
фр. Чехословаччині 30 ч. н.
— в усіх прочих краях по
7-50 зод.

Телеф. Редакції: 229-41.
Друківні: 229-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Сотні — тисяч — курців ствердило, що
ПАПЕРЦІ І ТУТКИ — повноватки

„КАЛИНА“
є добрі, здорові і дешеві.

НІМЕЧЧИНУ ОСУДИЛИ.

ПРОТЕСТ РІБЕНТРОПА.

ЛОНДОН, 20. 3. ПАТ. Вчора пополудні зібралися Рада Ліги, щоб перевести голосування над французько-бельгійським внеском. Представник Брюкселя заявив, що нинішнім голосуванням завдання Ліги не вичерпуються тому, що Локкарно творить складову частину пакту Ліги. Як делегат Австралії, Брюксель заявив, що поміж аргументів Рібентропа уважає Німеччину винуватим.

Проти Німеччини голосували представники: Аргентини, Данії, Еспанії, Польщі, Португалії, Румунії, Туреччини, ССР, Австралії, В. Британії, Італії, Бельгії та Франції. Представник Чиле задержався від голосування, Еквадор не був репрезентований. Рібентроп очевидно голосував проти. Тому що невідданий голос та голос заінтересованої Німеччини не рахуються, представник ствердив, що резолюція прийнята

одноголосно. Його текст, проведений Францією, має — як відомо — такий зміст: „Рада Ліги стверджує, що німецький уряд порушив 43. статтю версайського миру через те, що обсадив демілітаризовану смугу, передбачену згаданим миром та локкарнським пактом. Рада доручує секретарові Ліги повідомити про це рішення секретаріату Локкарна.“

Рібентроп негайно зложив короткий протест: Німеччина — мовляв — не приймає резолюції, бо не вона порушила Локкарно, лише Франція. Резолюція Ради не видержує осуду історії: мін. Фляндер відповів йому. Сьогодні рано, на приватному засіданні, Рада Ліги вирішить далі поступовання.

РОЗІЗДЖАЮТЬСЯ.

ЛОНДОН, 20. 3. ПАТ. Мін. Фляндер відлітає до Парижа, прем. Ван Зеланд — до Брюсселя.

Локкарнські держави вирішили плян дальшої акції.

Перед великою мировою конференцією?

ЛОНДОН, 20. 3. ПАТ. Вчора пополудні локкарнська конференція прийняла дефінітивний плян порозуміння. Після парафування французьким та британським урядами спрямує його у формі доручення локкарнських держав до Ради Ліги, яка розглядатиме його в суботу або п'ятницю. Правадоподібно Рада Ліги прийме даліше ось яке постановлення: згідно з дорученням локкарнських держав, спрямує до гаського трибуналу запит, чи франко-совітський пакт годиться з локкарнським — без огляду на те, чи Німеччина піддається осудові цього трибуналу. Тимчасом — знову на поручення локкар-

нських держав — Рада видасть тимчасові охоронні заарештування: створить нову неутрализову смугу, обсажену міжнародною армією, можливо, що навіть уповноважить Англію дати спеціальні гарантії Франції та Бельгії. Тим способом відложать справу на які 2 місяці; після рішення гаського трибуналу і виборів у Франції та Німеччині дипломатія приступить до переговорів над безпекою та миром в Європі. В тій цілі скличуть, адеється, в червні, нову європейську конференцію до Брюсселя.

Через Рібентропа передали текст порозуміння Гітлерові; його відповіді ждуть до 48 годин.

Лондонські рішення прийняли.

ЯК В АНГЛІЇ.

ЛОНДОН, 20. 3. ПАТ. На засіданні, що відбулося цієї ночі, британський уряд прийняв проект порозуміння, зрадагований конференцією локкарнських держав. Сьогодні пополудні прем. Болдуїн або мін. Іден зложить у цій справі заяву в палаті громад.

ТАК І У ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ, 20. 3. ПАТ. Рівночасно відбувало-

ся засідання французького уряду; після нього оголосили в урядовому комунікаті, що рада міністрів вислухала звіту мін. Фляндера про висліди лондонських розмов та апробувала його; завтра мін. Фляндер виголосить експозе в палаті послів.

З уповноваження уряду Аваз заявив, що франц. рада міністрів прийняла лондонське порозуміння.

Нарешті збирається Комітет 13-ох.

ЛОНДОН, 20. 3. ПАТ. Нині пополудні збереться поєднаний комітет 13-ох; як відомо, локкарнська справа припинила його засідання. Члени комітету висловлять думку про абі-

сінську й італійську відповідь на мировий заклик комітету, опісля застануться над дальшим поступуванням, щоб привернути мир в Африці

Італьо-альбанський договір.

ТИРАНА, 20. 3. ПАТ. Альбанське пресові бюро повідомляє, що вчора підписали в Тірині

НА КОНФЕРЕНЦІЮ НАД ДУНАЙСЬКОГО ПАКТУ.

ВІДЕНЬ, 20. 3. ПАТ. Австрійський канцлер та міністер закорд. справ вийшли до Риму; тим

нові торговельні та фінансові умови між Італією й Альбанією.

символічним поїздом Іде австрійський прем'єр з міністром закорд. справ, Народи почнуть завтра.

Розбудова єгипетських залізниць.

КАІРО, 20. 3. ПАТ. Міністер шляхів отворив нову залізничну лінію з Фука Марса до Матра на західній границі Єгипту (від італійської ко-

льові Кириєніки). Нова лінія має велике стратегічне значіння.

Що в молодості придбаєш — те на ціле життя маєш! — тому від молодих літ складай свої ошадності в

Кооперативному Банку „ДНІСТЕР“

у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20.

Ініціатива Німеччини та Лондон.

Сучасна акція Німеччини заслуговує безумовно на найбільшу увагу, бо вона має на меті не лише відірвати мир між великими державами в Європі, а й основно перебудувати міжнародні відносини на нашій суходолі. Введення військ до демілітаризованої Надреї було тим проявом німецької рішучості, який примусив коли в Парижі, то Лондон — такі прив'язувались над німецькими мировими пропозиціями.

Перенесення осі Рада Ліги Нація з лондонського оточення, затривого москво-французькими інтригами, до Лондону обіцяло вигляди лондонських переговорів на певний-таким успіх! але німецькому урядові ваяти у цих учасях. Центр ваги тих нарад лежить не в німецько-французьких, але у франко-московських та в німецько-московських відносинах. Що Німеччина не шукає реваншу на своїх західних кордонах, знають це не лише у Парижі і Лондоні, а навіть і в Москві. Сам пан Радек лаяв французький уряд в „Лавістіях“, що Німеччина звернується проти Франції аж після того, як розбіє ССР та Малу Антанту. Коли париську вулицю тримається в страху перед німецьким нападом, то це робиться виключно з інтересів більшовицько-соціалістичного фронту та французьких фабрик зброї. Що акцією Фляндера у Лондоні кермує більше Москва ніж Париж, це не підлягає ніякому сумнівові. З нагоди його погрози вигукнути в Лігу Нація, пиш „Жур. де Жен“, якого безсторонність дуже добре відома: „Ця поведінка остільки неорозуміла, що хочеться вшпитати, чи п. Фляндер не робить уступки внутрішнім інтересам. Народний фронт зовсім не зацікавлений у тому, щоб справу з Німеччиною поладнано. І самі Союзи зазначили, що вони спрямує до розриву. П. Майський, совітський амбасдор у Лондоні, заявив англ. міністерству закордонних справ, що ССР тверде протівитись всяким переговорам з Німеччиною, поки Надрея не буде опорожнена: до того він вів, що Москва готова застосувати санкції“.

Промова Літвінова у Лондоні була ще гостріша, ніж заява його співробітника, а навіть не підходила до обичаїв пакующих у Лізі Нація, що Іден і Авеноль в найбільш патетичних мінутах мусили демонстраційно похитати. Представники Москви очевидно „перестарались“ і зрадили задто яскраво московські пляни в Європі, які від французьких всеяк дуже різняються своїми цілями і характером. У Москві зрозуміли мабуть дуже добре, що сучасний франко-німецький конфлікт це може остільки нагода посувати розвиток політичних відносин в Європі в напрямку до відня між самими великими державами, і власноруч втрачати голову. Небувала брутальність, а якою працює тепер московська дипломатія в Лондоні, свідчить недосвідченість про повільний характер сучасного політичного моменту. Після похитки у

справі санкцій проти Італії, могла мати московська поразка в Лондоні дуже прикрі наслідки не лише для московської політики в Європі, а й для самої Москви.

Сучасне значіння німецького виступу полягає в значній мірі у тому, що він розриває димову запову, за якою йшла підготовка франко-московського стратегічного плану. Понад те більшість, чия зважилася за ратифікацією франко-московського пакту не лиш у французькій палаті депутатів а й у сенаті, доказує, що коли більшовицько-соціалістичний фронт зрадіє одразу в інтересах Москви, як також в інтересах внутрішньої і зовнішньої політики Франції, то й деякі міщанські групи бачать у Москві жандарма, що разом з Малою Антантою не дасть би рушитись Німеччині.

Коли в Англії ставились до цієї політики Франції байдуже та знехем до франко-московського пакту навіть доброзичливо, то це було поперше тому, що Франція була потрібна для акції проти Італії, по друге тому, що оскільки сама Німеччина проти франко-московських комбінацій рішуче не виступала, Англія до них не мішалась, та не мала нічого проти того, щоб Москва стояла на перешкоді японським планам на Далекому Сході.

Виступ Німеччини ситуацію змінив. Гітлер лаявся, що вирізняє між у травні минулого року, що політичне співробітництво між Німеччиною та Московщиною неможливе, що московські плани проти Німеччини дуже добре відомі та що Німеччина буде протиставляти їх переведенню з мовблизь рішучий спосіб. Складання демілітаризації Надренії було виразною ілюстрацією до цього. Фактично поставлено Європу, передовсім Англію, перед вибором: проводити боротьбу разом з Німеччиною проти Москви, чи підтримувати Москву проти Німеччини і ризикувати більшовизацією Європи.

З останніх звісток знаємо вже, що мабуть справа німецьких аргументів про суперечність франко-совітського пакту в Льюарном — піде до Гаского Трибуналу та що Німеччину признали односторонньо „злузватою“ у аломанії Льюарна і пераляського міста. Але це перемога Франції дуже сумнівної вартості. Найважливіші дві речі: 1) німецькі війська злишати в Надренії і навіть Франція зрадіє тому, щоб Гітлер ті війська відкликав і 2) вже нема мови про ніякі протинімецькі санкції. Не лише відхід Англії до Німеччини позаволяє різнитись від гаспальної московсько-французької кампанії, але навіть Чехословаччина і Туреччина відмовляються сліпо йти за Москвою проти Німеччини. Французький уряд демонструє проти Німеччини і п. Фланкен знідає до Парижа, щоб не стрічатись з Ріббентропом, але одночасно безперечно відбувається в Лондоні деяка мобілізація протимосковських сил Європи.

Цього факту українці байдуже поминають по винні. Мобілізація моральних сил попереджає, чи йде в сарі а гуртуванням всяких інших сил, а поведлені нації СРСР належать до найвищих інших сил, що проводять боротьбу проти Москви. Мавмо враження, що швидко будуть цікавитись голосами представників отих поведлених націй більше, ніж колинебудь.

М. Данько.

З польської преси.

„Будування на невідомій“.

„Век Нові“ з 21. п. м. поміщує під повищим наголовком передову статтю, яку ближче пояснює підзаголовок: „Нормалізація відносин у Східній Галичині та статистика“. Автор виходить від ствердження, що рівноправно а дискусією про нормалізацію польсько-українських відносин вирішила справа польського сталу посідання. Не цілять ніякому сумніву, що голоси, особливо зорозі ідеї компромісу а добувають в ньому майже заради національних інтересів панують а неспокою та почуття слабості, а остриму, що політичні і господарські поступ українців поглибить і припинить процес розвивання польських сил і зникну польської активності у Східній Галичині“.

Автор запитує, чи може дійсно українські публіцисти казати правду, тарактеризуючи ті польські голоси як прояв істерії і манії переслідування. І тут посилається на статистику національного стану українців і поляків, наведену у варшавським журалі „Народ і Пам'ять“ (орган санациної групи „направляти“). Висновки тої статистики такі: „Впродовж кількадесяти літ стверджуємо, що римо-католицьке населення у Сх. Галичині постійно росте, збільшує свій відсоток, греко-католицьке постійно — зменшує, мовисе віроісповідання викидає дозину ліній, але від 1890. р. теж йде вліт“. На підставі тої статистики поляки знова Галичині (якщо автор) мають право казати: „Чого ажестиво хочете? Чого лаяєтеся? У тій, нібито загроженні Східній Галичині, наші сили релативно і безоглядно — ростуть“. Однак автора та статистика не адоволяла. Він вичислює кілька причин, через які дотеперішній процес асиміляції українців уже припинився (відміла еміграція, боротьба українців проти мінливих подруж, не буде великої колонізації, віріст свідомості поведлених українців) і тому вважає останню статистику ще не міральною. Зате автор хотів би знати, як представляється стан посідання у тихіх царнах: земельна власність, міські нерухомості, ремесло і торгівля, врішті свободні професії. Чи у тих ділянках по-

ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ за спокій душі бл. п. ВОЛОДИМИРА РУСИНА

студента прав

відправиться в понеділок 23. березня 1936. в год. 9-й рано в церкві Успенія Пр. Богородиці (Волоска) при вул. Руській, на яке запрошують

Родичі.

Кегус кермує обороною.

ГЕРОЙСЬКА ПОСТАВА ГАЙЛЕ СЕЛЯСЬСЬ.

ВАРШАВА, 20. 3. ПАТ. На підставі інформацій з різних джерел ПАТ оголошує такий комунікат про положення на фронтах 19. п. м. Згідно з вістками а французьких та англійських джерел між Амба Алядзі а озером Ашанді, Алядзі далі. Абісінці твердять, що їхні війська, якими особисто кермує кегус, зможуть хоч би хвилино зупинити італійську офензиву на току відтинку. На огаденському фронті, італійці протівляють офензиву. Райтер подає, що кегус, який особисто кермує операціями на північному фронті, працює по 20 годин денно. Не заважаючи на безжестяні бомбові атаки італійської артилерії а літаків, він появляється ас у найбільш загроженіх місцях, кермуючи особисто боєм.

ЛЕТУНСЬКА АКЦІЯ.

В Аддіс Абебі повстав переполох на вістку, що три італійські літаки летять у напрямі столиці. Небавом одержали телефотограму а Аддіс, що італійські летуні завернули на підля. Над Герраром і Дагабуром появилось 7 італійських літаків. Згідно з італійськими джерелами, на південному фронті дуже жива летунська акція. Мета акції: перешкодити концентратії військ рас Насібу на лінії Дегга-Сибодо — Дамар.

ЗАБОРОНИЛИ ВЖИВАТИ РАДІО.

АДІС АБЕБА, 20. 3. ПАТ. Члени уряду вимусили у різних сторонах міста промови, у яких згадали населення не вірити вістям, ліширять італійські агенти. Рівночасно заборонили уживати радіоапарати.

М. ВОЗНЯК.

Чи дійсно „невирішена справа“?

Реферуючи працю д-ра Юзефа Голомбіа про кірово-Методіське Братство в фелетонах 62. і 63. ч. „Діла“, агада д-р Евген Гриняк в останньому фелетоні про „невирішену досі справу“ авторства „Книг битія українського народу“. З уваги, що така думка повторюється частіше чи то друком, чи в усній формі висладу, вважаю за потрібне дати деякі пояснені до цієї справи.

Сумнів у вісці дуже корисна річ, якщо він стає вихідним пунктом для дослідів, що ведуть до нового освітлення, відкриття нових фактів чи інших наукових адобутів, але шкідлива там, де марнує людям час, чорнило і папір. У правожелі до „Книг битія“ сумнів може довести майбутнього їх дослідника до неодиного цікавого а цінного спостереження чи ствердження щодо їх ідеології, джерел, попочок, складових частин тощо. Однак коли хто висуває сумнів, чи дійсно вишли від пера Миколи Костомарова „Книги битія українського народу“ в тій формі, а якій вони нам сьогодні відомі, мусить наперед критично збити обидві свідчення, на підставі яких уважають сьогодні „Книги битія“ за твор Костомарова.

Перше свідчення походить від Панька Куліша. Під враженням смерті Костомарова він написав свої спогади про покійника а опублікував їх у четвертому томі двотомного „Нова“ із 1895. р. п. з. „Воспоминання о Николае Ивановиче Костомарове П. Кулиша“. В шостому розділі своїх спогадів описує Куліш про те, як він із початком 1847. р. Ізучи а кордон, був у Києві а провів декілька незабутніх годин із Костомаровим, що дуже змінився за час неприявності Куліша в Києві. Далі аде в спогадах Куліша змїот київських роков Куліша а 1847. р. а після того таке отау-

дження: „Але Костомарів не признався мені, що в мой неприявності він написав по українському так звани „Книгу Битія Українського Народу“, наслідуючи відомий і так само нестійкий тайр Микевича. Копію а цього неважкого рукопису зробив для мене хтось із наших спільних приятелів і, разом із неперзурними віршами Шевченка, вручив мені перед мойм відходом до Варшави при прощанні на пам'ятку“ (с. 67.). Те, що Куліш написав тут про „Книгу Битія“ замість про „Книги Битія“, не зменшує вартості його свідчення, коли зати сіа увагу віддала часу між 1847. і 1885. р.

Тому, коли в якого дослідника зродиться сумнів про авторство Костомарова „Книг битія“, мусить поперед усього науково доказати, що Куліш свідомо чи неспівомо написав неправду, роблячи з Костомарова автора „Книг битія“ і то у віску на мотилу товаришів спільних думок, суперечок і ідейних поривів у молодості.

Та ми маємо власне признання Костомарова щодо свого авторства „Книг“. У Москві 1922. р. (отже в рік до мойй публікації про Кирило-Методіське Братство з 1921. року) вишла перша зовна „Автобіографія Н. Н. Костомарова“, подиктована дружині. В четвертому розділі подиктував Костомарів між іншим ось-що: „Коли цьогож часу а написав невеличкий тайр про славянську федерацію, стараючися присвоїти біблійний тон щодо огляу. Цей тайр а прочитав Гулак-Ковалів; він дуже подобавсь йому, і він (Гулак) скопіював його собі, а потому, як а довідався пініше, показав студентові Петрову. Білжорського не було вже в Києві; він відіхав до Полтави на посаду ачителя в кадєтському корпусі. У нього була також копія цього твору“ (с. 196). До речі, при словах Костомарова про біблійний тон його твору так і випадає думати, чи саме цей біблійний тон і не спричинив назви „Закон Божий“, під якою фігурували „Книги“ в часі жандарських допитів.

А що „Закон Божий“ і тайр, до написання яко-

го признався Костомарів, це одна а те сама річ, доказ цього маємо в четвертому розділі спогадів Костомарова, подиктованих дружині. З приводу того, що царська жандармерія вважала тайр Костомарова „Законом Божим“, подав автор ось-що: „Це був рукопис, який а брав у мене помічник куратора а алайшов хрім тою а інших копіях у Гулака а Білжорського; але тому він названий „Законом Божим“ і хто назвав його таким робом, мені а досі левідо, бо а про таку назву почув а перший раз у III. відділі“ (с. 204).

Згаданий помічник куратора це Юзеф Оповідаючи про його галєбну роль а часі туди у великодню п'ятницю 1847. р., диктував Костомарів своїй дружині: „За свої папери а замість мені не було чого боєтись, та а пригадав собі, що в кишені мого верхнього пальта був чорновий написаний рукопис того твору про славянську федерацію, який а ще а часі свят дав Гулакові для переписання“ (с. 197). Коли губернатор звалив донос на Гулака а поназив Костомарову рукопис, з якому була мова про майбутню адуку славян, про той час читаємо у спогадах Костомарова ось-що: „Я не знаю цього рукопису, — сказав а. Але чорновий рукопис, який а брав у мене помічник куратора, був передомною, щоб збити мой слова: доказ був наготовлений“ (с. 198).

Дальші питання зайді. Оуміняний дослідник не поставив вище азіань аляданого обставиненого від доброзильного спокійного оповідання старого історика, що далеко відійшов від молодих ідеалів.

І знов треба сказати, що дослідник має право сумніватись, чи Костомарів подиктував свідомо чи неспівомо правду, чи ні, але він мусить уважити аргументами збити свідчення самого Костомарова. А до того часу — злившись Микола Костомарів автором „Книг битія українського народу“ в тій формі, а якій маємо їх сьогодні

Всі
подивляють
ту „Дівочу
черу
Пальмолів“

Очищуй щодня
докладно пори шкіри

Не затратуй наші здобути гарну
черу! Тайною багатьох жінок, я-
ким заздрять їх черу, є попросту
щоденний косметичний засіб Пальмолів

ку. Нині 20.000 спеціалістів у
ділянці косметики поручає
мило Пальмолів, вироблюване
на маслинінній олії.

Одним із найславніших на світі
природних прикрасуючих за-
соба є шлюхотний маслинінний
олійок, який „топніє“ при
температурі тіла. Лікарі пору-
чають його для делікатної
шкіри немовлят. Вже перед
жінками Клеопатра знала кос-
метичні вартості цього олії-

Коли миемо лице милом
Пальмолів, коли зживаємо його
до купелі — відразу спо-
стерігаємо незвичайні прик-
мети багатой, оксамитної шкі-
ри цього мила. Легко, м'яко
піна ця проникає пори, очи-
щує їх ґрунтовно і докладно.
А шкіра стає м'якша, як пла-
ток квіт, приваблива...

Вистерігайтеся підрібок.

Моє свідчення про чортківську офензиву.

Саме чотири роки тому, я надіслав нашим
журналістам чимось більшу статтю, в якій я
висловлював справу чортківської офензивы,
та в загальному чорні дні УГА. На жаль, в той
час не могла бути ця моя стаття з деяких мотивів
випущена.

В новітніх часах появилася на сторінках
журналу еміграційної преси декілька статей
на цю тему. Після їх прочитання не хотів я поки-
нути висловлювати ще свої думки та погляди, бо
не хотів, щоб хтось міг підсудити мені спе-
ціальний особистий інтерес „бажання приписати
свої цю з цієї історичної події“.

Однак остання стаття пор. Гр. Микетей,
опублікована в „Ділі“ з дня 9. III. ц. р. примушує
мене, а саме з огляду на її дух, який може мати
під собою більший вплив на зріст хаосу в цій
справі, подати і своє становище та висвітлення в
цьому так поважній справі.

Автор статті „Правдива правда про чортків-
ську офензиву“ наводить, що правда, в цій своїй
статті дорозі джерел, але висвітлення та висновки
перекреслюють до тієї міри історичні факти, що
може не відповісти дійсності. Стверджую, що
я є далеко від того, щоб робити якінебудь заки-
ди автору, бо вірю, що він дійсно, як кожний
інший, бажає висвітлення правди. Якщо це йому
не повелось, то я особисто вбачаю причину цього
між іншими в необдуманності з інтимною опера-
тивною роботою чільних представників Н. К. У.
Г. А. і зі зв'язністю цієї роботи з вимогами Н. К.
У. Г. А.

Як доказ про своє твердження наведу один
факт, на який покликається пор. Микетей,
а саме, що в цій справі досі мовчить одини-
ця ген. Курмановича. Видно, що автору пови-
ної статті невідомо, що ген. Курманович сказав
у цій же справі, а саме в статті в париському
„Українському Слові“ в ч. 90 з м. р. Це значить,
що дійсність є інша, ніж як це запевняє пор.
Микетей.

Ось що каже ген. Курманович у своїй загад-
ній статті: „Командант Української Гали-
цької Армії Павленко та я мали, в передбачен-
ні жертовної боротьби, єдині віддання армії за
Дністер, у протиставленні до вимушеного відво-
доту на схід; а коли цей план не був прийнятний,
ми поділились до двох частин. Однак уряд димісії не
приймав. Не зважаючи на всі зусилля Начальної
Команди та найбільш жертовності військових
частин, події прийняли згаданий оборот. Генер.
Павленко з'явився ген. Греків, а мене майор
Штіплиц. Тут хочемо, без входження в даліші по-
дробниці, зовсім рішуче ствердити, що чортківську
офензиву треба приписати тільки ініціативі ген.
Павленка“.

Власне кажучи, можна булоб всю цю спра-
ву, на цій і покінчити. Але мені йде про те, щоб
не раз не завжди справу чортківської офензивы
висвітлювати та уявляти. Тому пригадаю ось такі
факти:

В пам'ятні дні, а саме в днях 5.—8. червня
1919. р. справа представлялася так: внаслідок
студії оперативної ситуації з дня 6. V., а з приво-
ду запропонованого мною протинаступу, та з ог-
ляду на різницю зміну цілком нової ситуації на

фронті, мав начальник штабу виїхати дня 7. VI.
на фронт, з метою, поінформувати вищі штаби
про нові наміри Н. К. У. Г. А. Дня 7. VI. коло 12.
год. ген. Греків і я чекали в штабі Н. К. на доворот
полк. Курмановича. По 12. год. дійсно з'явився
полк. Курманович і подав невідрадий реферат
про обставини на фронті, який не відповідав аб-
солютно офензивним намірам Н. К. На основі цьо-
го реферату ген. Греків негайно на місці передав
мені командування Армії з диспозицією пере-
вести армію за Збруч, а сам, мовляв, поїде до уряду
і формально зголосить свою димісію, що і зробив.
Щож торкається полк. Курмановича, то з огляду
на його стан здоров'я та на його прохання, я дав
йому відпустку. Згідно з його порадою заступив
його місце майор Лобкович.

Кілька хвилин дівалися був я в оперативному
штабі і особисто видав наказ про загальний проти-
наступ, беручи під увагу несподіванку для воро-
га та перевагу наших артилерійських ресурсів.

В 2. год. пополудні я підписав той наказ,
який підписав також виконуючий обов'язки на-
чальника штабу майор Лобкович. Цей документ
мусить бути в архіві штабу Армії.

Від самого ранку 8. VI. мене інформували
про досягнені успіхи на фронті; в полудне, спіль-
но з моїм ад'ютантом пор. Кочуржуком, що пізні-
ше поляг в зимовому поході на полях В. України,
був я на фронті в штабі групи полк. Вольфа,
спільно з ним обідав місця боїв, прийняв рапорти
і звіти про трофеї, видав даліш директиви і щод-
но ввечерю вернувся до місця постю Н. К. Тут
щойно я довідався про нове призначення ген.
Грекова.

Опускаючи командування У. Г. А. та віді-
ажаючи на інше місце призначення та чинності,
я подав урядові З. О. У. Н. Р. письмовий авіт
про події з 5.—8. VI., який то документ також му-
сить бути в архіві. З цієї причини та з огляду
загальної військової тактики, я мав право видати
наказ подяки І. і II. корпусові У. Г. А. за блиску-
чу перемогу. Тому я особисто дякував пор. Микетей,
що він цю подяку у своїй статті зачитував.
Так в дійсності виглядає моє свідчення в справі
чортківської офензивы.

Ген. Курманович був докладно поінформо-
ваний про подробиці всіх тих подій, тому іншого
ствердження, ніж те, яке він дав у своїй статті,
дати не міг.

Щодо різноманітності так званих багатьох
проектів, на які натякає пор. Микетей, то і мені
добре відомо, що такі були і що зверталися не
тільки проти чинних осіб У. Г. А., але також і
проти подібних осіб в Армії У. Н. Р. Але це не
має ніякого значення для справи чортківської
офензивы.

Тут мушу ствердити, що і ген. Греків вже
перед тим проявляв декілька разів свою ініціати-

ву, на жаль, не своєчасно і з цієї то причини я не
міг її акцентувати. Однак в таких важких стра-
тегічних справах не має значення тільки один
прояв ініціативи, якщо нема відваги перевести
її в життя та взяти за неї повну відповідальність.

А тепер ми знаємо: Чи була чортківська офен-
зива для мене несподіванкою, як це дозволив собі
твердити у своїй статті пор. Микетей. Я переко-
наний, що після рішучого ствердження ген. Кур-
мановича, мого свідчення та заяви в цій справі
інших солідних авторів, кожному стане ясно, що
ствердження пор. Микетей не відповідає правді.
Подібно мається справа щодо мого мітичного усу-
нення зі становища Начального Водка У. Г. А.
На основі чого пор. Микетей прийшов до подіб-
ного висновку, мені, на жаль, тяжко додуматися. У
всякому випадку в мене ніколи не було ані думки
розв'язувати У. Г. А., а ще більше, щоб з неї тво-
рити партизанські відділи. Я все стояв на стано-
вищі, щоб з нерегулярних частин творити регу-
лярну армію. Далі дивує мене, що взагалі пор.
Микетей міг щось подібного твердити, коли почи-
наючи боєм від Ходорова на становищі Началь-
ного Водка У. Г. А. був ген. Греків, від якого і
залежало би розв'язувати, чи не розв'язувати У.
Г. А.

Щож торкається наведених у статті приказів
полк. Курмановича, то вони були на місці, а ви-
дати їх міг, згідно з попереднім порозумінням
або з ген. Грековим, або зі мною, бо між нами бу-
ла повна і тісна співпраця. Крім того не треба за-
бувати, що полк. Курманович був в той час не
тільки начальником штабу Н. К., але також вико-
нував обов'язки Військового Секретаря, яка те
функція надавала йому право видавати подібні
накази.

Далше заявляю, що дякую це своє свідоч-
тво, я далеко від того, щоб бодай щось „припи-
сати собі з цієї історичної події“, бо до всього часу
своїх служби Рідному Народу, я завжди і ви-
ключно мав на меті загальне його добро, до осяг-
нення якого я завжди поступав згідно зі своєю
совістю та моїм розумінням обставин часу і мож-
ливостей. Чортківська офензива що правда нале-
жить до світних моментів історії УГА. Але під
моїм дволітнім командуванням відбулося більш
важливих і більше щасливих операцій, з більши-
ми результатами та трофеями, ніж була чортків-
ська перемога.

Підсумовуючи все те, дозволяю і мені під-
адресувати тих, що з тих чи інших мотивів, вносять
хаос в історію наших визвольних змагань, саме
мені, що перебув 10 літ на війні, та до україн-
ської справи прийшов зі солідною репутацією, від-
значений Юрійським хрестом за білі, незагойвані
ще своїх ран, зробити за прикладом франц. гене-
рала такий запит: „Хто відповідав би, якщо чорт-
ківська офензива булаб окінчилася катастрофою?“
Я ніколи не можу заперечити, що з полудня 7.
VI. до вечора 8. VI. 1919. р. я був знову як коман-
дуючим, так і виконуючим обов'язки начального
водка У. Г. А.

М. Омелянович-Павленко.

Міській Театри у Львові, субота 21. березня 1936.

Нині у ВЕЛИКИМ ТЕАТРИ одна з останніх вистав знаменитої, багато виставленої оперетки

Павла Абрагама „Баль у Савою“

з Ів. Кульчицькою і Казимиром
Дембовським в головних ролях.

З української преси.

З СОВІТАМИ, ЧИ З ПОЛЬШЕЮ?

Перед нами тижневик „Новий Час“, що виходить у Дітроїті в Америці; число з 27. лютого ц. р. На передовому місці п. Іван Кузь порушує проблему, з якою по дорозі українців в їх державницьких змаганнях. Автор твердить, що „на наших очах пановидється світовий переворот“, а осередком його буде Україна, бо, на думку автора, і Німеччина і Польща і СРСР однаково думають про Україну. Застережуючись над тим, що які сторони мають стати українці, автор гостро виступає проти москалів, яких називає „мозголами“, та подає цінні інформації про московсько-комуністичну пропаганду в Америці.

„Совітські монголи“ — пише він — „дуже дурні“, щоб за всяку ціну сприяти зближенню українського і польського народу. Від кількох місяців вивістки-кореспонденти пишуть, як то але українцям живиться під Польщею. За хлібом московсько-шпюрських агентів посилаються відомі, в яких апелюють до всяких українських організацій, товариств, політичних клубів, а навіть до церковних громад на американській землі, щоб ті боролися з польським фанатизмом, скидали віта, контролювали

си і протестували проти польської політики. По українських громадах з'являлися московські наймати, які вмовляли у них, що Польща є найбільшим ворогом українського народу.

Сам автор висловлюється за польсько-українським зближенням. Доповненням його інформації є ті вістки, що різними дорозами доходять до редакції „Діла“ і до УНДО про надзвичайно інтенсивну і скріплену агітацію комуністів на всіх наших землях. Справді ще ніколи не була така сильна, як саме тепер, комуністична пропаганда. „Діло“ в своєму часі вже алярмувало українське громадянство про зріст комуністичних настроїв. Цей алярм підтримала деяка частина польської преси. Ствердив зріст комуністичної акції і міністер внутрішніх справ Рачкевич у своїй бюджетовій промові. Але, на жаль, нічого поза поліційними репресіями не робиться, щоб усунути причини самого зросту комуністичних настроїв. Як бачимо з інформації американського часопису, агітація московських комуністів серед українців ведеться в широких розмірах по цілому світі, а аргументів для пропаганди комуністам, на жаль, не бракує.

Нагороди пильності у школах СРСР України.

Наркомос України видав розпорядок про наділення школярів „похвальними грамотами“ за гарні пости в науці. Щоб таку „похвальну грамоту“ дістати, мусять учень чи учениця мати

поту „відмінно“ (себто відмінно, чим пак дуже добре) з української і російської мови та літератури, з математики і з поведіння. З інших предметів може мати поту „добре“.

За постійні українські авдіції у львівському радіо.

Акція українського громадянства Краківця.

Представники українських культурно-освітніх і господарсько-кооперативних установ та чільні громадяни (не лише українці) містечка Краківця, яворівського повіту, вислали до дирекції Польського Радіо у Варшаві меморіал з домаганням, щоб львівська радіостанція надавала теж українські авдіції, 2—3 години щодня. Підписані — читаємо в меморіалі — звертаються безпосередньо до дирекції Польського Радіо у Варшаві тому, що дирекція львівської радіостанції ви-

яснонала відсутність українських авдіцій тим, що програми укладає варшавська дирекція і від неї виключно залежить, які авдіції надаватиме радіо. Підписані пригадують, що львівська радіостанція надає час до часу у греко-католицькій більшості свята Службу Богу з церкви та один раз або двічі на місяць музику чи реферат на українські теми, але реферат тільки в польській мові. Зате львівська радіостанція заповнює свою програму муринською музикою, трансмісіями закор-

донних станцій і нецікавими гутірками, щоб лише не було часу на українські авдіції. І виходить такий дивогляд, що українські радіослухачі ловлять радіоапаратами українські авдіції із закордонних радіостанцій, очевидно не лише польських, але також чехословацьких, надарських, німецьких, бельгійських, голландських та інших.

Але і ці нечисленні українські авдіції, які надає львівська радіостанція, мають такі недомогання: львівська радіостанція не надала дотепер ні одного більшого українського музичного або драматичного твору; прелеганти не знають часто ні культури ні життя українського народу, подають невірно й освітлюють тенденційно життя нашого селянства (напр. реферати про Гуцульщину); спікери зупиняються над українською мовою, бо перекручують не лише наголоси музичних творів, але що більше, дуже часто заповідають, що це не українські музичні твори, і російські.

Підписані стверджують, що нема такої закутності землі, на якій радіостанції так легко забули би потреби місцевого населення, як це робить львівська радіостанція, не зважаючи на те, що в Сх. Галичині українське населення живе у більшості, а українців радіоабонентів є коло 30 відсотків.

Тому підписані висунули такі домагання до дирекції Польського Радіо у Варшаві: Львівська радіостанція призначить бодай 2—3 години щодня на українські авдіції. Прийме бодай одного спікера українця та український персонал. При укладанні українських авдіцій слід засягати порад визначених українських композиторів, культурно-освітніх діячів та представників установ. Українські авдіції причиняться до взаємного пізнання обох народів і до взаємної пошани. Завдяки українським авдіціям притягнуть багато нових українських абонентів.

ВАЛЬТЕР СІЛЬВЕСТЕР.

Ідеальна жінка.

Шмідель глянув на себе у дзеркалі з похмурою міною і пробурмотів: „Отже завтра я кінчу 50 літ“. Лише мрія — рожеве, був високий, тільки на скронях його волосся почало сріблитись. „50 літ і все ще самотній!“

Журито його не дуже. Щороку в день уродин мав ту саму журбу. Прийшло йому на думку, що знову минув рік і йому не вдалось знайти відповідної жінки. Думав меланхолійно: „Чому ніодна мене не хоче! Досить добре виглядаю, маю добре матеріальне становище і добрий характер“. Шмідель мав про себе знадто лесну думку! Та думка, що завтра кінчить він 50 літ, довела його до рішучої постанови. Він сказав собі, що десь до газети оголошення

Здивувався Шмідель дуже, коли на його подружній анонс дістав він усього три відповіді. Можливо, що вибрав невідповідну газету або оголошення склав незручно — всеж уявляв собі, що на нього паде дощ листів із ніжним жіночим почерком. На столі лежало тільки три.

Серце йому билось, коли відкрив першу колерту. Лист був на рожевій папері і мав фіялковий запах. Шмідель вгледів з насолодою ці пахощі і почав уважно читати. Фіялкова дама писала:

„Вітання! Ваше оголошення прочитала я з великою віткою. Я є саме тою, за якою Ви шукаєте...“

Серце Шміделя почало битись ще живіше. „Я тужу за домашнім огнищем так само сильно, як Ви. Мое серце чекає віддавна на ту хвилину, коли могло би відпочити на сильних мужських грудях. Я люблю музику та поезію. Мушу Вам теж признатись, що сама трохи пишу поезії, хоч досі ніяке чуже око не бачило ще плодів моєї Музи. Чекаю нетерпляче на Ва-

шу відповідь. Мушу Вам ще додати, що маю 32 роки. Маю біляве волосся, але таке, про яке пости кажуть, що воно блищить як дозріле колосся, — я — струнка. Гадаю, що і Вам подобається струнка лінія. Всеюго кращого! Жду нетерпляче на Вашу відповідь, на посте рестанте Х 3.“

Після цього взяв він за другий лист уже без великого зацікавлення. Друга кандидатка писала: „Я — зразкова господиня і вмію знаменито варити. На мою думку, це для кожного чоловіка найважливіша справа. У хаті, де я веду порядки, нема ні порошники, ніодної подертої скарпінки“.

Шмідель мимохіть змінив свій погляд на стіл, де лежала ціла верста пороку і пригадав собі діри у своїх скарпінках. І подумав: „Тамта не згадувала нічого про те, чи вміє варити. Тяжко вибрати...“

Майже не мав охоти читати третій лист. Листовий папір був елегантний, письмо велике й енергійне. Третя кандидатка писала:

„Я — тип спортової жінки, але, річ ясна, не втретина нічого із своєї жіночості. Я вмію насолоджуватись життям і вмію знаходити в ньому щораз то нові цікаві сторінки. Найважливішою річю для замінного чоловіка вважаю добрий гумор і здоров'я. Той, хто вибере мене за товаришку свого життя, не пожаліє цього...“

Шмідель узяв собі гарну статтю у спортовому одязі, з коротким волоссям, поруч якої він їде на прогулку. Його живіт зник і він виглядає на десять літ молодше. Прикмети цієї жінки теж йому дуже подобались і він почав ще раз зачитатись.

Після надуми сів до стола і написав три листи, такого змісту, запрошуючи всі ці три жінки до цукорні, на ту саму годину. Він знав, що в такий порі у цукорні нема майже нікого. „Тому, що ніодна з них мене не знає, я нічим не ризикую. Присяду попросту до тої, яка мені найбільше припаде до вподоби“.

Таке розважання йому дуже подобалось. Він був навіть гордий, що таке придумав. Водно-

час мусів признатись перед собою, що досі не здав собі ясно справи, який тип найкраще відповідає його характерові.

Точно в означений годині зайшов до цукорні. Він убрався дуже дбайливо, щоб його майбутня жінка не могла знайти на ньому ніякої недоскопости. Здивувався він дуже, коли в цукорні побачив тільки одну даму. Вона так прихильно всміхнувшись до нього, що він рішив таки зараз відкрити своє імені. Чесно вклонився і хотів присістись, але аж підскочив, побачивши, хто це. Це-ж була його бюрова секретарка, панна Бранд. Він хотів уже відійти обурений, але Кете Бранд втримала його:

— Не маєте чого втікати, пане Шмідель, я не помилилась. Ви домовились тут з мною.

Шмідель почував себе ніяково;

— Це мабуть якась помилка, — почав він пояснювати, — я домовився тут з одною дамою, чи точніше кажучи не з одною.

— Тільки з трьома, — відповіла панна Бранд — а ці три дами, не гнівайтесь це — я, в одній особі. На часописі, що лежав у бюрі, ви підкреслили своє оголошення червоною олівцем і я догадалась, що це Ви його дали.

— Так? — відповів Шмідель роздратований — то ви написали ці три листи до мене? Навіщо?

Дівчина відповіла мягким притисненням голови:

— Пане Шмідель! Я знаю вас уже п'ять літ і знаю всі ваші слабощі. Знаю теж, що вам бракує і жаль мені було би, якщо ви поклали в руки якоїсь невідповідної жінки, негідної вас...

Щойно тепер Шмідель заприкетив утерши, що його секретарка є справді гармонійною дівчиною.

Коли багато пізніше спитали раз Шміделя про його жінку, він відповів гордо: „О, це зняжкова жінка! вона представляє в собі три різні жіночі типи гармонійно в одній, з виразними їх прикметами!“

Переклад В. Г.

Богослуження за душу Тараса Шевченка на Волині.

В неділю 18. ц. м. архієпископ Олександр підтримав у Кременіці діяльність богослуження за душу Т. Шевченка. Одночасно в Луцьку відправив

жальне богослуження за Шевченка єпископ Полікарп.

Арештували священника і голову читальні „Просвіти“

ПАТ повідомляє:

У Підмхайлівцях, роґатинського повіту, підчас академії в пам'ять Т. Шевченка українським священником о. Степаном Басалдинським з монастиря Василіанок виготовлявся промова. Промова мала підбурюючий характер, причому промовець обзивався на цезарювача тещу. Поліція перервала академію, а о. Басалдинського арештувала й передала городському суду в Бурині. Прокуратор потвердив слідчий арешт.

Ми дістали такий довід у цій справі:

„Дня 10. березня чит. „Просвіта“ в Підмхайлівцях уладила велике свято в пам'ять Т.

Шевченка. В церкві була співава Служба Божа і парастас. Співав підмхайлівський хор під управою п. Євгена Маркова. Народ горнувся до церкви на Великдень. В год. 7-й вечором о. С. Басалдинський відправив панахиду перед устааненою могилою по середній церкві. Почесну сторону держали два молоді хлопці. Підчас проповіді о. Басалдинського народ плакав. По панахиді мала відбутися академія з рефератом і декламаціями. Але поліція заборонила і розігнав людей. Чергового дня поліція перевела основну ревізію та арештувала о. С. Басалдинського і Рудольфа Вульфіна, голову чит. „Просвіти“

156 трупів виловили з американських рік.

ВАШИНґТОН, 20. з. ПАТ. Столицю Злучених Держав навістила повінь, якої не пам'ятають від 1889 р. Мости між Вашингтоном і Вірджинією зрували. Ріка Потомак пливе з незвичайною шквастою, затоплює береги і змиє людські оселі. Значною опокійна ріка робить враження бурлячого моря. Волка плава неможлива. Влада переносить акти з нижче положених ділянок до будинків, яким не загрожує повінь. В Пітсбургу вода змила торговельну ділянку; майже 1000 членів народної гвардії рятують жертв повені, заволають лад на залитих водою теренах. У Вірджинії ріка Огайо затопила весь острів, при чому агітувало 25 осіб. Міста Гейдлі, Сетерленд евакуовані.

Води заливають цілі міста. През. Рузвельт видав відказу, щоби на поміч жертвам повені зложити з мільйон доларів, бо 200 тис. осіб опинилося без даху і їжі.

НЬЮ-ЙОРК, ПАТ. На підставі офіційних обчислень, число жертв повені вноситься понад 300 тисяч осіб.

Рівень води в Дінавістані і в околиці Пітсбургу став знижуватися. Зате рівень ріки Огайо даліше зростає. Багато міст, що лежать над берегом Огайо, під водою. Вони не мають їжі, світла й води до пиття. Геррісбург, головне місто в Пенсильванії досі не залите водою. Втрати обчислюють на 150 мільйон доларів

Новий договір у Лондоні.

Співпраця генеральних штабів В. Британії, Франції, Бельгії та Італії.

ПАРИЖ, 20. з. ПАТ. Алас подіє подробиці договору між Францією, В. Британією, Бельгією та Італією. Договір складається з 9 статей, 2-ох додатків і листа та ділиться на дві частини. В першій частині льокарненські держави приймають до відома рішення ради Ліги Націй про напруження Німеччиною персейського і льокарненського договорів. Звідані чотири держави стверджують, що їх зобов'язує далі льокарненський договір. Одночасно висловлюють необхідність, щоб генеральні штаби умовилися у справі виконання взаємної допомоги на випадок нападу. Далі чотири згадані держави угоджують, що годяться звернутися до Німеччини з пропозицією, щоб гаський трибунал вирішив справу суперечностей французько-більшевницького договору з льокарненським договором. Одночасно запитують, чи Німеччина прийме рішення гаського трибуналу. Аж до часу, доки гаський трибунал не дасть рішення, 4 держави пропонують такі тимчасові охоронні засоби: удержати в Надренії теперішній стан збройних сил, який подав німецький уряд; удержати теперішній стан парамілітарних і легіонських сил у Надренії; міжнародні збройні сили, зложені з війська держав, які загарантували льокарненський договір, обсадять смуту на просторі 20 км. на схід від кордону Франції і Бельгії; створити міжнародну комісію, яка наглядала б за виконанням цих розпорядків.

Якщо німецький уряд згодиться піддатися рішенням гаського трибуналу і виконати згадані охоронні розпорядки, тоді дійде до переговорів з

Німеччиною у справі пропозиції канц. Гітлера з 7. березня ц. р., а саме у справі договору про непад на 25 років. Метою цих переговорів довести до зміни правного стану в Надренії і заступити льокарненський договір новим договором взаємної допомоги.

Друга частина торкається ради Ліги Націй та обіймає такі пропозиції: рада Ліги Націй займеться окликанням міжнародної конференції з метою організувати зброю безпеки, пристосувати ст. 16. до обмеження зброї і поширити її сподіватися взаємності. Ця конференція займеться теж справою повороту Німеччини до Ліги Націй.

Перший додаток обіймає проект резолюції ради Ліги Націй з осудом одностороннього порушення зобов'язань з дорученням, щоб рада опрацювала розпорядки проти такої акції. Другий додаток обіймає лист В. Британії та Італії до представників Франції і Бельгії з застереженням поробити необхідні заходи, щоб на випадок неспровокованого нападу, забезпечити безпеку Франції та Бельгії, якщо Німеччина відмовиться сповнити згадані вимоги.

Вийшли на волю.

В понеділок 16. березня ц. р. вийшли на волю зі самбірської в'язниці такі політичні в'язні: Роман Стебельський зі Самбора, Степан Сороківський, Василь Володичук і Володимир Кульчицький — всі трі з Луки, Нечипор Петро з Володичук та Василь Артимович з Білини Вол. Всі вони сиділи в самбірській в'язниці від 14. грудня м. р. як підвояки на причаложності до ОУН. Слідство не виказало ніякої вини і тому пустили їх на волю без розправи.

НОВИНКИ.

— Найкращі лиси, пелеринки виконує і поручає Ю. Гаушевський, пл. Капітульна 3. Тел. 254-46. Приймає футра на переховання дітом. 10—?

— На уфундування вітражу в Успенській церкві з приводу 70-ліття о. кан. Д. Лопатинського вложили даліше в Адміністрації „Діла“; Ольга і Роман Зарицькі, Вікно к. Грималова, зол. 5.—, д-р Іван Німчук, Львів, зол. 5.—. Разом зложено 247.— зол.

— Пригадка. XXXVII. Звичайні Загальні Збори членів Центрального Кооперативного Банку „Кривий Союз Кредитовий“ у Львові відбудуться в дні 25. березня 1936. р. в год. 10-й переддод., в салі „Української Бесіди“ у Львові, аул. Рутівського ч. 22. 1728

Вибаганий КРАВЕЦЬКИЙ САЛЬОН для Панів і Панів

С Л О В А К

Львів, Legionів 5. I. Тел. 247-83 (над кіном Касіно)

поручає багато засоблений склад краєвих матеріалів і англійських по найприступніших цінах. 1708 1—10

— Вечір духовної пісні в церкві св. Юра. В суботу 21. ц. м. в год. 7. веч. улаштував катедральна парохія в храмі св. Юра — вечір духовної пісні. У нас такий вечір є новиною, бо на заході вже давно водиться цей звичай, щоб релігійні пісні виводили у церкві, а не на концертній естраді, яка для релігійної пісні не дає відповідної атмосфери ні настрою. Ось такий вечір улаштував знаменитий хор святоюрської катедрі під орудою дир. п. І. Охримовича з програмою: Яциневич: а) „Слова Богородиці“, б) „З молодости моєї“; в) „Велике Євангеліє“; Козинського: „З Всеношної“ і Стеценка: „Вірну“. Згадані твори написані за української алади в 1918 р. в українській мові, у нас будуть виконані вперше. Також новиною буде пісня „Под Твою милість“, співана свого часу б. п. Ф. Федусевичем, композитором у Стрию, аранжована на хор Філіретом Колессою. Знавий прекрасний концерт Бортнянського „Господи Боже Ізраїле“ закінчить цей вечір. І програма і цілі її — обнова архикатедрі, як і низькі вступні дані, є просто заохотою, щоб послухати релігійної пісні у мистецькому виконанні. Дані за сидічі місця 2 зол., стоячі 1 зол., для молоді 50 сот. Вечір зачнеється точно в год. 7. і тому парохія просить усіх точно прийти. Карти вступу можна набувати від год. 6—10 рано при церкві, від год. 10—12 вполудне і від год. 4—6 пополудні в парох. канцелярії, опісля знову при церкві.

— Святочний вечір у пам'ять О. Новаківського влаштував Український Т-во Прихильників Мистецтва в неділю 22. ц. м. в Музею Наук. Т-ва ім. Шевченка, Чернецького 24. Початок в год. 6 веч.

— Інсценізація життя й діяльності Софії Русової. Як нас повідомляють, у заповідній Союзом Українок академії в честь Софії Русової, що відбудеться дні 2. квітня ц. р. в театрі Рік-народностей, одною з найбільш атракційних точок буде інсценізація життя й діяльності Ю. Являтися. Ця інсценізація у низці ефектовних, світляних та сценічних картин передест драматично все життя та невиспущу працю нашої Діянки. Цю осягнуто точку варто буде побачити і тому слід сподіватися, що українське громадянство масово прибуде на агадану академію.

— Товариський вечір для членів У. Технічного Т-ва і їх родичів відбудеться на передодні Зг. Зборів, сьогодні в суботу год. 7. вечір, у власній домівці при вул. Гродзких 1/І.

— Академічний вечір у Львові відкликаний. Тому, що референт д-р Ю. Поліський в цю неділю (22. III.) переїжджений, заповіджений його виступ на тему „Матеріальне і духовне життя палеолітичної людини“ не відбудеться.

— Вистава торговельної реклами. Вистава це дидактичний перегляд найважливіших засобів реклами — пресових оголошень, бораних афішів і асних рекламних друків. Цей показ повинен зацікавити найширші кола купівель і промислу, мовля, що студіює торговельні науки, графіків, пресу і всіх тих, хто інтересується тією новочасною діяльністю торговельного знання. Подробиці на афішках.

— Шевченко в будапештському радіо. 21-го ц. м. в год. 20.30 можна буде почути радіову аудіцію з Будапешту присвячену Шевченкові з нагоди 75-ліття його смерті. Програма цього свята, зорганізованого літературним товариством „Лі Фонтана“ говорить про „українське Петефі“, називаючи Шевченка іменем найбільшого мадярського національного поета. У програму входить промова голови товариства Белі Вікара, відчит проф. університету Александра Бонкада, твори Лисека із скрипки до олім Шевченка (Аліса Такач), Шевченкові пісні (співачини Надя та Золтан Тібора), декламації — Віктора Дордья і Маргарити Сімоффи. Посей Шевченка на мадярську мову перекладали Валентина Варга, Гілар Стрильський, Белі Вікар і Арпад Земплень.

— Зміна шкільних підручників. Шкільна влада має в найближчих роках перевести ревізію всіх підручників, уживаних у школах у Польщі. Підручники, що одержали офіційну апробату, атроплять свій характер. в нові списи. допущені

ТАЙНА ПОЛЬСЬКО-НІМЕЦЬКА УМОВА?

БРЮСЕЛЯ, 20. з. ПАТ. Вістку, що її подав тутешній „Міді Журналь“ про закінчення тайної польсько-німецької угоди, польське посольство рішуче заперечило в брюсельській пресі.

ШУРИН НЕГУСА ВБИТИЙ.

АДІС АБЕБА, 20. з. ПАТ. Нині прилетів тут літаком із провінції Оіламо додмак Вальча на воєнну службу. Згідно з вістками із півн. фронту один із командантів Відвод-Маконен агенував в останньому вступі на півночі від Амба Аладжі, допленим бомбою із італійського літака. Маконен був оженим з одною із пісарових сестер і належав до абіссинських командантів, що скінчили європейські військові школи.

14 РОБІТНИКІВ ЗГИНУЛО У ЗАЛІЗНИЧІЙ КАТАСТРОФІ.

КАІРО, 20. з. ПАТ. Мия, поці біля села Некля святякий поїзд аударився з великим атом, що мало робітників. 14 робітників згинувло, 17 було ранених.

смачні
поживні
незаступні

Вівсяні платки

Knorr

ко шкільного життя, будуть устійнені на основі нових конкурсів. Ревізія потребує чотири роки. Наперед зревідують підручники для I, II і V кл. гімназ, що обов'язують від осені від 1933 р. і після ферій вийдуть з обігу. На другий рік будуть зревідовані підручники для III і VI кл. вселюдних шкіл і II кл. гімназ, а в 1938 р. VI і VII кл. вс. шкіл і III кл. гімназ, а в 1939 р. найвища (IV) кл. гімназ, для якої нові підручники будуть обов'язувати в осені н. р. Комісія, яка переорієнтує ревізію, займатиметься зміною програм навчання і способом їх реалізації у шкільних книжках.

— Львівська хроніка. Властителям склепу Аделю Зависляську засуджено на рік в'язниці за те, що присвоїла собі 2.100 зол., які заробила собі служниця Нищинин протягом 10-літньої служби у неї. — Тайний агент приховав на гол. залізничному дворі Песю Кароле з двома клунками комуністичних аєтчок в українській мові.

— Влом до церкви. Незвісний досі злодій вломився до церкви в Макошині (Жовківщина), розбили залізну касу та забрали всю готівку, 450 зол.

— Влом до кооперативи. Невідомі злодії вломився до кооперативи в Кабаріцях пов. Зборів і вкрали товарів вартості 700 зол. Поліціяний пішов слідом до воєнної гробниці за селом, де злодії схрили частину товару.

— Крава хроніка. Злодії, що вийшли на волю на основі амністії з в'язниці, вислали до перемиського староства та магістрату делегацію. Делегація заявила в імені товаришів, що просять праці, щоб стати порядними громадянами. — Прикордонна сторожа підпис ревізії у мельника Л. Брунєнграбера в Рудках нашла 2 кг. запальничок, перепачкованих із закордону. — У Самборі в каварні „Брістоль" Іван Міхна покалічив бритвою свого товариша Ст. Стебельського. — У хаті Бронислави Спичинської в Станиславові при ревізії нашла кількадесят кг. закордонного тютюну. Арештували проводирів пачкарів Вол. Шалковського. Викрили теж другу ватагу пачкарів, а проводирів ватаги купців Ісаака Дістенфельда і Ісаака Нейбергера арештували. Сконфіскували 30 кг. сахаринів і 1 кг. камієчків до запальничок. — У Рожнівці пов. Товмач згорів моторний млин Йосифа Михаліцького.

— Самоходова катастрофа. Біля Бидгощі наїхав самохід на придорожнє дерево, внаслідок чого шофер Фр. Бурда загинув на місці, нотар Косідовський і слуга тяжко потовклися, а син нотаря, гімназист, помер по дорозі до шпиталю.

— Торгують власною кров'ю. В домі медиків у Варшаві постав „академічний осередок кроводавців", що перевів торік 287 трансфузій, переливаючи 50.383 кубічних сантиметрів крові. Пересічний кошт одного куб. см. рівнявся 69 соти кам. Крім того було 35 безплатних трансфузій у скількох 5.260 куб. см. крові. „Осередок кроводавців" функціонує цілу добу і може до 25 мінут доставити кроводавця до трансфузії.

— Судова скарга за невдачу операцію. Проти варшавського хірурга д-ра В. Л. ведеться судове судство під закидом ушкодження тіла й ошуканства. Скаргу внесла жінка одного варшавського архітекта, що нездужала на нирки. Відомий хірург д-р Л. ринув, що треба перевести операцію, щоб усунути камінь з нирок. Хора на це згодилася. Після операції хірург заявив, що усунув тільки один камінь з нирок і передав його хорій на пам'ятку. Однак хора не подужала і мусіла далі лічитися та шукати поради в інших спеціалістів. Тоді виявилось, що хірург замилив пацієнтку і затаїв перед нею правду. Бо показалося, що др Л. зовсім не знайшов у нирках каменя, зате витяг цілу нирку. А що друга нирка теж хора, то наразі пацієнтку на небезпеку, бо на думку знавців не можна було усувати нирки, коли й друга була хора. Проти д-ра Л. лікарська палата почала дисциплінарну спра-

ву, а врешті пацієнтка, спираючись на опінії значних лікарів, зложила донесення до прокуратури, обвинувачуючи д-ра Л. в тяжкому ушкодженні тіла та ошуканстві. Справа викликала велике порушення в лікарському світі. У зв'язку з доходженням прокуратура звернулася до опінією до лікарського відділу краківського університету.

— Ограбили реємігранта з Америки. В селі Грищині пов. Пінчів три замасковані бандити добулися вночі до дому Ст. Колодійчака, в якого мешкав 50-літній Антін Сік з жінкою Софією, що вернувся недавно з Америки. Бандити стероризували стрільницею домівок, звелили всім клиннути й обернутися лише до стіни, а потім зарубили 3.050 доларів, кількадесят золотих і біжутерію. В часі грабунку жінка Сіка втікла на під'їздки, впала на землю і вбилося. При ній знайшли опісля більшу суму доларів, якої бандити не забрали.

— Негігієнічні гроші. Чеський бактеріолог Маріц завдав собі труда прослідити й обчислити скількість бактерій, що знаходяться на різних обігових монетах. Він ствердив, що найбільше бактерій знаходиться на монетах мідяних і бронзових, менше на нікелевих, а ще менше на срібних. У противенстві до нешкідливих переважно для здоров'я бактерій, що покривають сталеві монети, бацили, які осідають на паперових банкнотах, викликають недуги, і їх дуже багато. Маріц ствердив теж, що на монетах бактерії живуть до 8 днів, а на банкнотах 75 до 100 днів.

— Ограбили співачку. Еспанська кольоратурова співачка Мерседес Капсір, що відбуває гастрольне турне по совітській Росії, стала жертвою бандитського нападу. Під час їзди з Одеси до Києва, добулися грабіжники до її спального переліду й оголомили її та її чоловіка халвором. Опісля забрали їм всі дорожні цінності й гроші. Досі не вдалося поліції покласти на слід бандитів. Співачка Капсір знала з виступів у цілій Європі.

— 20-літня мати 6 дітей. Жінка одного листоноші в Рейхсвалі (Іспанія), 20-літня Густа Ресмонд, що вийшла заміж тому три роки, вродила вдруге трійнята. Отже вродила трьох років стала матір'ю п'ятиох хлопців і одної дівчинки. Вона походить із Швейцарії і має близьку сестру. Управління міста призначило їй нагороду в сумі 500 корон.

— Большевики боються правди. Відомий в Америці Роберт Риплі, що в газетах подає постійну рубрику „Вір або ні" (Believe it or not), подорожує по світі, щоб зібрати цікаві й нечувані речі. Тепер він знову вибирається в подорож довкола світа й хотів теж большевицької візи, щоб переїхати краї в большевицькій неволі. Однак йому відповіли, що не дасть большевицької візи. За причину подали те, що він торік критикував московський большевизм. Тоді Риплі заявив, що на Україні під московськими большевиками вмерли чотири мільйони людей голодовою смертю з вини уряду. Він теж назвав Совітський Союз „великим пурганом".

— Населення За. Держав. Як повідомляють із Вашингтону, цензусове бюро обчислило, що Злучені Держави мали в 1935 р. 127.521.000 населення. Прибуток в населенні був на 4 прц. за 5 років. Коли прибуток буде такий самий в дальших 5 роках, то в 1940 році число населення Америки буде 132 мільйонів. В минулому десятилітті від 1920 до 1930 приріст населення в Америці був по 1.665.000 душ річно, однак в цім десятилітті приріст значно зменшився, бо виказує лиш по 904.000 душ річно. За 5 минутих років народилися в Америці 12.420.000 дітей, а померли в тім часі 7.420.000 людей. В тім часі вийшли з Америки 250.000 осіб. Це значить, що осталося приросту в населенні за 5 років лиш 1.740.000 душ. В 1930 році населення було в Америці 122.775.000, тепер 127.521.000. Цензусове Бюро проголосить за кілька місяців теперішній стан населення у статях та більших містах.

— Серце праворуч. В Ясах інтернували на карантині 24-літнього вояка Г. Заблека. Лікарі ствердили, що серце в нього знаходиться на правому боці тіла. Його організм позитив зовсім нормальний і він не має ніяких болів через цю одну аномалію. Явищем зацікавилися лікарі.

— Новий проект „рай на землі". Французька преса принесла відозву якогось Моріса Аляра, що хоче бути суспільним реформатором і закупити оподатків Тагіт острів Вана-Вана, на якому задумує влаштувати „рай". На його думку досить купити на цьому острові визначений терен за 15.000 франків, на якому стане за ті гроші

Іж

Яфські
ПОМАРАНЧІ
ЩОДНЯ.

Яфські помаранчі є винятково великі і соковиті. Приходять до нас у знаменитім стані. Іж постійно Яфські помаранчі, бо вони піддержують здоров'я, очищують організм і додатньо діляють на цегу. Можна дістати у всіх крамницях.

купуй

Яфські
ПОМАРАНЧІ
і Грейпфрути
завжди більше
соковиті.
Палестинський Овоч

гарна вілла, призначена для одної родини, і до щастя нічого більше не треба. Клімат на острові ідеальний, природа чудова, овочів і звірини повно. На берегах знаходяться лави устриць і перел. Двічі в місяць курсує корабель між островом Вана-Вана і Гавай. Право поселюватися на острові мають тільки жонаті та батьки родин. Кавказерам аступ туди заборонений.

— Перебудова Москви. Як повідомляють совітська преса, в Москві приступляють до будови величезної „палати совітів". Будинок подуманий як підставовий стовп пам'ятника під статуєю Леніна, якої висоти доходить до 70 метрів, отже 17 поверхів, а стовп 50 поверхів. Буде це найвищий будинок світа, що буде мати дві амфітеатральні сали, одну на 20 тисяч осіб, другу меншу на 6 тисяч, приміщення на бібліотеку, італію, аудиторії і тям под. Перед будинком буде влаштоване форум з поверхнею 100 тисяч кв. метрів. Палата совітів створить нову сільвету Москви і подумана як урбаністичний осередок майбутніх хмарочосів. Отже червоні володарі Москви ступають слідом єгипетських фараонів і будують новозапану піраміду, тільки не таку тревалу. Людська праця їх нічого не коштує, бо розпоряджають мільйонами невольників.

— Пошесть грипи. Половина мешканців Гельсінгфорсу хорувє на грипу. Всі школи замикають, а навіть вуличний рух значно ослаб.

— Важність вітамінів „Ц4". Помаранчі зміцнюють імунітет у шкорбуту. Недажунуть нею передовсім немовляти і дитини, як також всі ті особи, які не мають змоги користати із свіжих овочів і городових. Незалежно відкрито, що дітям позбавленим вітамінів „Ц4" сприяє творенні шкорбуту. Вітамінів „Ц4" налізна в хмї на Антишкорбутовий квас, міститься в помудових овочах, а передовсім в Яфських помаранчах. Сік помаранчі змішують з молоком підставово віджати дитини. Рікні експерименти довели, що дитина, якої пожива не має вітамінів „Ц4" стає фізично ослаблена. Цьому можна запобігти даючи дитині постійно сік з помаранчі. Помаранчі віддають також великі віджати прикмети, про що переконались жінки живляючи сік із помаранчі як віджати підчас відтопленевого лікування. Також при гарній зоручують лікарі сік з помаранчі.

— Кінні перегони у Берліні. В часописках були міста, що майор Левіський здобув першу нагороду на кінних змаганнях у Берліні. Вириняє питання, хто приймає до успіху, чоловік чи кін? Якщо беремо на увагу коня, нагадуємо собі, що кін є корисний вісмом є здібний до такого успіху. Овес має у собі складники, які дають коневі силу і витривалість. У диніх часах людина доспівала зартість віса і тоді були сильні і здорові і знала, що це мелути передовсім персоні. Якщо перемога у великій мрі залежить від витривалості коня, то на більше від самої людини. Людина не тільки мусить лунувати над власними нервами, а це дуже трудно в дошалоного темпа і погоні за рекордами. Людина не мусить нервами ніколи не здобуде оспіа. Тому кождо омишати перевагами і зміцнити нерви, треба замислати про раціональну віджати і в тім випадку ці послуги дають вісний платки KNORR.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Нар. театр ім. Т. Шевченка.

Перемиські:

22. III. Прем'єра, уривок з життя Г. А. Меріам Лужницького „Іваїди“.

Чортків:

11. III. Дівча в Маслосоюзі.

12. III. Лев в Абіссинії.

Український Молодий Театр „Заграва“.

Болехів:

21. III. 3. поп. Годота.

22. III. 3. поп. Годота.

22. III. 8. веч. Дума про Нечая.

Великий Миський театр.

Субота, 21. III. год. 8. веч. Аб. 12.

„Бать у Савою“ виступ І. Кузьмича та Каз. Дембовського.

Неділя, 22. III. год. 3.30 поп. Аб. 6.

Ціли найнижчі „Пригода в Гранд Готелю“ виступ І. Кузьмича; год. 8. веч.

Аб. 10. „Мер Гіт“.

Понеділок, 23. III. год. 8. веч. Аб. 12.

„Бать у Савою“ виступ І. Кузьмича та Каз. Дембовського.

Сторожків, 24. III. год. 8. веч. Аб. 13.

„Панотень Марко“.

Середа, 25. III. год. 8. веч. „Бать у Савою“ виступ І. Кузьмича та Каз. Дембовського.

Театр Рівноправностей.

Неділя, 22. III. год. 8. веч. Аб. 11.

„Трафіка пані генералової“.

Понеділок, 23. III. год. 8. веч. Аб. 11.

„Трафіка пані генералової“.

Кіно.

АПОЛЛО: „Чорні рожі“ в Лізінової Гарвей.

АТЛАНТИК: „Капітан Баян“ (Oleia Гейланд і Ероль Флін).

ВАНДА: „Гунель“, „Царські дони“.

ПРАЖИНА: „Дівча в Будапешті“.

„Мартин Егерт“.

КАСІНО: „Забути людина“.

КОЛІСЕН: „Уланські обіти“, режис.

„Парада дегуї“.

КОМЕДИК: „Пеш“, гротеска „Водні обителі“.

МАРУСЕНКА: „Шір-Гамірі“ і докатор „Співачи всі разом“.

МІРАЖ: „Бігунські ночі“ (Еді Кантор).

МУЗА: „Емілія“ і Павло Веселі.

ПАКС: „Малювання заслона“ в Гретою Гарбо та копіюва гротеска.

ПАЛІС: „Давид Копперфілд“ на осм. Чарльз Дікенс.

ПАН: „Ного недише кохання“ (Ст. Урбан).

РАЙ: „Проданий голос“ (Нос. Шкіл).

СВІТ: „42-га вулиця“, „Вради людини“ в Лізі Дамітоу.

СТІЛЕНЕ: „Буря над світом“, режис.

„Теренте“.

ТОН: „Ніс місто говорить про те“.

УЛІКА: „Гра за міну“, режис. „Це не нічого“.

ХІМЕРА: „Золотоволосий шибеник“ (Шерлі Темпл).

ФОТОПЛЯСТИКОМ.

(пл. Марійська 5).

Новий Брусалин у 1936 р.

Закордонне радіо.

Субота, 21. березня 1936.

Відень (306,8) 15.40 Хор, 19.10 „Вісник“ радіоподруччя в укл. 1-го року, муз.

сінг, 22.10 Пісн. в арії Гере, сопран.

Братислава (296,8) 18.00 Мадарський нар.

пісн, циг. орх., 20.40 „Весна“ оп. Легара,

Кошиці (259,1) 17.35 Пісн. для дітей,

19.35 Легка музика, Париж (1048) 12.00

Популярна музика, 16.00 Анд. для дітей,

21.15 Опера, Бюргорд (437,3) 12.00, 16.20,

Концерт, 18.25 Саритка, 20.00 Серб-

ський вечір, Берлін (306,7) 12.30 Так

проганею змучу — хантата Г. Шітти,

19.15 Концерт, Кенісхустерганзен

(1571) 14.00, 20.10 Музика, сінг, Лейпциг

(382,2) 18.25 Два фортепіани, Мінхен

(405,4) 12.00, 13.15 Концерт, 19.20 Пісн.

Вольфа, Будапешт (249,2) 17.00 Пісн.

сінг, 18.00 Концерт, 19.30 Салон. музика,

Мілан (306,6) 11.30 Легка музика 20.35

„Вертеп“ оп. Масенета, Рим (424,8) 19.00

Легка музика, 22.15 Пісн. танцюва

музика.

Неділя, 22. березня 1936.

Відень (306,8) 11.45 Сінг. концерт, 15.30

Музика на сінг. інструментах, 22.20 Не-

відомі пісн. — Цігер тенор, Братислава

(296,8) 11.20 Квартет емоць Сметани, 16.10

Нар. пісн, 19.55 Українські пісн. відсн. Ос-

галчук-Науменкова, Кошиці (259,1) 18.00

Два Закарпаття, хор, 19.55 Циг. музика,

Париж (1648) 15.45 Орх. концерт, 20.00

„Ніриберська лалка“ ком. оп. Адама,

Бюргорд (437,3) 12.00 Опереткові мелодії: 24, 16.00, 19.50 Пісн. сінг, 20.50 Саритка, Берлін (306,7) 10.45, 12.00, 18.00 Музика, Кенісхустерганзен (1571) 9.00 Музика, 14.00 Камер. музика, Лейпциг (382,2) 11.30 Кантата Баха, 19.20 Пісн. сінг, 20.00 Мелодія кохання, Мінхен (405,4) 13.00 Музика, 15.05 Два сонати Бетовена на сир-та форт., 16.00 Концерт, Будапешт (249,2) 16.50 Листові твори на два форт., 20.15 Казкова країна, орх. концерт, Мілан (306,6) 12.30 Саритка, 13.40 Розоманова програма, Рим (420,5) 17.00 Сінг. концерт, 22.00 Солоїсти — Аріго Серато саритка, А. Сате форт.

Львівське радіо.

Субота, 21. березня 1936.

6.30 Ранішня аудіція, 6.50, 7.30 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.55 Трохи інформації, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Подвигів денник, 12.15 Огляд українських видань, виг. Анатоль Курдиди, 12.25 Концерт на орх., 13.25 Домашнє господарство, 13.30 Концерт бажань із гр. пл., 14.30 Салонна музика, пісн. Ганка Ордіанова, 15.00 У ковалі — форт. із поп. Ст. Грабінського „Острів Ітонт“, 15.15 Польська морська торгівля, 15.20 Бірка, 15.30 Концерт салони три, 16.00 Лейпциг форт., 16.15 Театр Уяви: „Но-Но-Но“ Кері Грей (для дітей), 16.45 Вся Польща співає, 17.00 Про поділля, що оснував державу в Маньчжурії, 17.15 Новина з гр. пл., 17.45 Світ наших рослин: Модрина, 17.50 Говоримо про провінцію: Відно-відомо нашим слухачам, 18.00 Твори на саритку в супр. фортепіано, 18.20 Арі-та пісн. в сінг. Нос. Корольовича в супр. форт., 18.40 Салва верум, 18.45 Гаванський гітарист з гр. пл., 19.10 Антропологічний дрибчин, 19.20 Гейсман концерт, 19.35, 19.40 Спорт вісник, 19.45 Актуйська гутірка, 20.00 Мелодія за мелодією: саритка, форт., гітара, кларнет, сінг, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 Польські джареати Нобай, 21.30 Весела Саритка: Вилд-дани чоловік, 22.03 Концерт сінг. орх., 22.05 Легка й танцюва музика.

Неділя, 22. березня 1936.

9.00 Ранішня аудіція, 10.00 Богослуження, опісля Хеліана Масканія з гр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Театральна ескіза, 12.15 Музичний поранок; у перерві ок. 13.00 Театр Уяви: „Вояки в нощі“ Тал-Рітєра, 14.00 „Народили сінг“ Софії Кетсак, 14.20 Веселі музичні кутос із гр. пл., 15.00 Огляд ринків різних продуктів, 15.15 Гутірка про конституцію: Спільне добро, 15.25 Легка музика з гр. пл., 15.45 На приспії — джарог, 16.00 Хан-дана питань, 16.15 Рекламний концерт, 16.40 Легка музика з гр. пл., 16.50 Театр /ан: „Петро Пласин“ Юд. Тувіна, 17.30 Пласцірок при мифології, концерт, у перерві музика з гр. пл., 17.40 Спорт вісник, 19.45 Що читати — поет. новини, 20.00 Орх. концерт, 20.45 Вилдман і твори Й. Писудського, 20.50 Вечірній денник, 21.00 На веселій лівальської хвилі, 21.30 Подорожувати: Гості в Обсерві, 21.45, 21.46 Спорт вісник, 22.00 Вільг. Грос: „Африка співає“ сінг. на медіосопр., баритон і камер. орх., 22.30 З різних країн — з гр. пл.

БІРЖА.

ГРОШ.

Додаток у Львові у приватних оборотах 5.25.

У Варшаві були такі курси: Копенгага 117.20, 117.49, 116.91, Голландія 360.90, 361.62, 360.18, Лондон 26.24, 26.31, 26.17, Нью Йорк тел. 5.25 і 1/4, 5.29 і 3/4, 5.27 і 1/2, Париж 35.01, 35.05, 34.94, Прага 21.95 21.99, 21.91, Швайцарія 173.30, 173.64, 172.96.

Папери: 5-прп. конверсійна поз. 69.75, 5-прп. залізнична поз. 56.50, 6-прп. дол. поз. 75.50, 4-прп. дозарова поз. 51.70, 51.80, 7-прп. стабілізаційна 62.75, 63.00, 62.88, дрібні 63.50.

Акції: Банк Польський 97.25, 97.50, 97.00, Стараховичи 34.50, Лізінон 9.15.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дії 20-го березня п. р. кооперативна платина за:

Львів, 2.55 зод.

1 кг. масла десероного 2.55 зод.

1 кг. масла десероного бочкового враз з бочковим опакуванням . . . 2.60

1 кг. масла дес. експорт. враз з експортним опакуванням для лачет по . . . 2.60

1 х. молока від 11. I. 1936 . . . 0.15

1 х. яєць . . . 2.40—2.50

Тенденція на масло і на яєць зниж-

кова, на молоко слаба.

Працюй, Богатись, Збирай,

а ощадности силадай в Повшехнім Банку Зайонзковім на іменні виладові книжечки або на показчик, що забезпечує безоглядну тайну вкладу. Виладні платні на кожне домагання або за виповідженням у централі і відділах. Опроцен-тування від 5% до 6 1/2% річно.

POWSZECZNY BANK ZWIĄZKOWY W POLSCE S. A.

Львів, Варшава, Бельсько, Цешин, Дрогобич, Гдиня, Крайя, Перемисьль, Станиславів, Тарнів.

НАСІННЯ

ГОРОДОВИНИ
КВІТОВІ
і ГОСПОДАРСЬКІ

З першорядних краєвих і закордонних плантацій, найвища сила кильчення, поручає

ЕДМУНД РІДЛЬ

СКЛАД НАСІННЯ

Львів, ул. Рутівського 3. — Подрібні ціниники висилаю на бажання.

Маслосоюз повідомляє, що від 20. III. п. р. платити своїм доставкам за 1 кг. жовтої наги птиці львівської птахомисарні „М. С.“ у Львові, (муз. Декерта ч. 4):

Курки жовт. товсті без остріг 1. кл. 1.05 зод

Курки жовт. з острігами 1. кл. 0.95

Індички жовт. 1. кл. 1.10

Індички жовт. 1. кл. 1.25

Індички жовт. 1. кл. 1.25

Качки жовт. 1. кл. 1.15

Приймає курки, качки, індички й пастарки з необмеженою кількістю.

Істотно негодному приймає до дешевіш ціни.

Приймає нових доставок.

ОПОВІСТКИ.

З нагоди вінчання, котре відбудеться 23. II. ц. р. в каплиці СС. Василюков зложити на руки Вп. Івана Кайна 20 зод. на найбідніших, 10 зод. на Укр. Іваїди, 10 зод. на Вакам. Остелю в Остодорі і 10 зод. на домілку читальні на Вулиці Св. Чудотворної.

На Різдво Школу зложили Вп. Дарка з Гуньовських і Олесь Наконечні 20 зод. замість повідомлень про своє вінчання, що відбудеться 16. II. ц. р.; Галина в Дутків і Володимир Хамула Львів 10 зод. з нагоди вінчання.

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ПРИЙМУ злібну експедієнтку до споживчої крамниці. Зголошення до Адм. „Діло“ під „Крамниця“.

РІЖНІ

ЛьАЖУРН целулозний і пергаментовий, Писудського 6 — тел. 255-33.

ЯКЩО тобї зникнеться капелюх дай відновити за 1 зод. до „КАПЕЛЮХ“ Кентшинського 18.

ФОРТЕП'ЯНИ, піаніно вживані на ринку ціни дешево продає, мілан, Ганак, Писудського 21, перший поверх.

БОЗИ ШЕПЛЕНІ в гарних відмінах по 1.50—1.50 зод. Олівечні Деревця, продає Малопольське Рільниче Товариство, ауд. Коварника 20, тел. 200-88.

ПАРАСОЛЬКИ найновіші найдешевше тільки Вирібні парасолки КОРКЕС, Львів, Казимирівська 4, I. пов.

ВІЛЛЯ З ГОРОДОМ в Гребенові, до видаї на кілька літ або на продажі Зголошення: Ст. Микитин, Львів, Ольшеського 11.

ФОРТЕП'ЯНИ, піаніно, продаж, наем, купно, огазі, МАРЕЦЬКИЙ, Львів, Баторія 7.

ОГОЛОШЕННЯ.

СПЕЦІАЛІСТ НЕДУГ СЕРЦЯ І ЛЕГКИХ

Д-р КОНСТАНТІН

Львів, КРАКІВСЬКА 4.

Пересвітаювання Рентгеном — Дієтерні

Кварцова лампа.

Від 10 зод. місячно

обува для цілої родини

разом з репарацією в першорядній

фірмі „Ар-Ка“

Львів

Зімоворича 17

ОДИНОКА ХРИСТІАНСЬКА ВИРІБНИ

сіток до огорожі і сіток

до ліжок та всілякі

шлюсарські роботи

М. ВЕНЦЕК, Пелчизька 24 (тел. 215-10).

1702 2-10

Роман Горголевський

Львів

давніше АНТІН ГАЛЬСЬКИЙ

вул. Соборської 3. Телефон 239 78.

поручає в найбільшій виборі, по найк-

чих цінах.

ПОСУДУ кухонну емальовану, алюмінію

і залізну.

НАКРИТТЯ столове зльазкове, сталеві

і ножівничі вироби та всілякі артикули

з цілї ділянки.

1674

Жіночий фриз'єр М. ДРУКЕР

повідомляє П. Т. Клієнтелю, що після

розвизання Спілки при ВУЛ. МИКОЛАЯ

ч. 1 (передше Габерман) отвори власні

ФРИЗІЕРСЬКИЙ САЛОН

для Пань і Панів КОСПЮШКА Ч. 1

(лім Народною Гостиницею).

Ціни дуже приступні. Поручаюся П. Т.

1729 Клієнтелю.

Власний виріб сіток

і готових сит

ОХОРОННІ СІТКИ ДО ВІЖОН

М. Бергерфройна

Львів, КАЗИМИРІВСЬКА 4.

КОЛОМІЯ. РИНОК 25.

Поручаюся кооперативу.

Присилайте передплату!

Всі
подивляють
ту „Дівочу
черу
Пальмолів“

Очищуй щодня
докладно пори шкіри

Не затрачуй надії зловити гарну
черу! Тайною багатьох жінок, я-
ким заздрив їх чару, є попросту
щоденний косметичний засіб Пальмолів

ку. Нині 20.000 спеціалістів у
дівичі косметики поручає
мито Пальмолів, вироблений
на маслиновій олії.

Багату скількисть шкідли-
вого маслинового олію
вживають до виробу кож-
ного кусника мила Пальмолів,
тому якщо його по-
стійно вживаємо зберігає-
мо молодість, свіжу черу
і вроду.

Одним з найкращих на світі
природних прикрасуючих за-
собів є шкідлива маслиновий
олійок, який „топить“ при
температурі тіла. Жінки пору-
чають його для делікатної
шкіри немовляти. Вже перед
жінками Клеопатра знала кос-
метичну цінність цього олію-
вистерігайтеся підробок.

Коли миемо лице милом
Пальмолів, коли вживаємо його
до купелі — відразу со-
стерігаємо незвичайні при-
мети багаті, оксамитної піли
цього мила. Легко, м'яко
піли ця проникає пори, очи-
щує їх ґрунтовно і докладно.
А шкіра стає м'якша, як па-
ток квіт, приємніша.

Моє свідчення про чортківську офензиву.

Саме чотири роки тому, я надіслав нашим
друзьким часописам більшу статтю, в якій я
з'ясував правдиву справу чортківської офензивы,
то в загальному чортів дні УГА. На жаль, в той
час не могла бути ця моя стаття з деяких мотивів
опублікована.

В новітніх часах появилася на сторінках
красної та еміграційної преси декілька статей
на цю тему. Після їх прочитання не хотів я поки-
нути висловлювати ще свої думки та погляди, бо
не хотів, щоби хтонебудь міг підсудувати мені спе-
ціально особистий інтерес „бажання приписати
собі щось з цієї історичної події“.

Однак остання стаття пор. Гр. Микетей,
опублікована в „Ділі“ в дні 9. III. ц. р. примушує
мене, а саме з огляду на її дух, який може мати
тілком ще більший вплив на зріст хаосу в цій
справі, подати і своє становище та висвітлення в
цій так поважній справі.

Автор статті „Правдива правда про чортків-
ську офензиву“ наводить, що правда, в цій своїй
статті доролі джерел, але висвітлення та висновки
закреслюють до тієї міри історичні факти, що
воли не відповідають дійсності. Стверджує, що
я є далекий від того, щоб робити якінебудь заки-
ди авторів, бо вірю, що він дійсно, як кожний
з нас, бажав висвітлення правди. Якщо це йому
не повалося, то я особисто вбачаю причину цього
між іншим в необачливості з інтимною опера-
ційною роботою чільних представників Н. К. У.
Г. А. і з незнанням цієї роботи з вимогами Н. К.
У. Г. А.

Як доказ про своє твердження введу один
головний факт, на який покликуються пор. Микетей,
а саме, що в цій справі досі мовчить оди-
ний ген. Курманович. Видно, що авторів повної
статті невідомо, що ген. Курманович сказав
у цій-же справі, в огляді в статті в паризькому
„Українському Слові“ в ч. 90 з м. р. Це значить,
що дійсність є інша, ніж як це зазначає пор.
Микетей.

Ось що каже ген. Курманович у своїй агада-
ній статті: „Командант Української Ре-
спубліки Армії Павленко та я мали, в передбаче-
ній збройної боротьби, один відтягнення армії за
Піскер, у протиставленні до вимушеного відкоро-
ту на схід; а коли цей план не був прийнятий,
ми поділились до двох. Одначе уряд димісії не
приняв. Не вважаючи на всі зусилля Начальної
Команди та найбільш жертвенності військових
частин, події прийняли згаданий оборот. Генер.
Павленко з'ясував ген. Греків, а мене майор
Штіглиц. Тут зочу, без входження в дальші по-
дробщи, востім рішуче ствердити, що чортківську
офензиву треба приписати тільки ініціативі ген.
Павленка“.

Властиво кажучи, можна булоб всю цю спра-
ву, на цій і покінчити. Але мені йде про те, щоби
раз на завжди справу чортківської офензивы
висвітлити та устояти. Тому припадаю ось такі
факти:

В пам'ятні дні, а саме в дні 5.—9. червня
1919. р. справа представлялася так: внаслідок
студії оперативної ситуації з дня 6. V., а з припо-
зу запропонованого мною протинаступу, та з ог-
ляду на різноманітну зміну цілком іншої ситуації на

фронті, мав начальник штабу зійхати дня 7. VI.
на фронт, з метою, поінформувати зніці штабу
про нові наміри Н. К. У. Г. А. Дня 7. VI. коло 12.
год. ген. Греків і я чекали в штабі Н. К. на оборот
полк. Курмановича. По 12. год. дійсно явився
полк. Курманович і подав невідрадий реферат
про обставини на фронті, який не відповідав аб-
солютно офензивним намірам Н. К. На основі цьо-
го реферату ген. Греків негайно на місці передав
мені командування Армії з диспозицією пере-
вести армію за Збручу, а сам, мовляв, поїде до уряду
і формально зголосить свою димісію, що і зробив.
Щож торкається полк. Курмановича, то з огляду
на його стан здоров'я та на його прохання, я дав
йому відпустку. Згідно з його порадою заступив
його місце майор Лобкович.

Кілька хвилин дізніше був я в оперативному
штабі і особисто видав наказ про загальний проти-
наступ, беручи під увагу несподіванку для воро-
га та перевагу наших артилерійських ресурсів.

В 2. год. пополудні я підписав той наказ,
який підписав також виконувач обов'язків на-
чальника штабу майор Лобкович. Цей документ
мусять бути в архівах штабу Армії.

Від самого ранку 8. VI. мене інформували
про досягнені успіхи на фронті; в есуддє, спіль-
но з моїм адитантом пор. Кочуриком, що пізні-
ше поляг в зинвовому поході на полях В. України,
був я на фронті в штабі групи полк. Вольфа,
спільно з ним обідав місця боїв, прийняв рапорти
і звіти про трофеї, видав дальші директиви і що-
дня ввечері вернувся до місця постю Н. К. Тут
щойно я довідався про нове призначення ген.
Грекова.

Опускаючи командування У. Г. А. та відка-
зуючи на інше місце призначення та чинності,
я подав урядові З. О. У. Н. Р. письмений звіт
про події з 5.—8. VI., який той документ також му-
сять бути в архіві. З цієї причини та з огляду
загальної військової тактики, я мав право видати
наказ подяки І. і II. корпусові У. Г. А. за блиску-
чу перемогу. Тому я особисто відійшов пор. Микетей,
що він цю подяку у своїй статті зачитував.
Так в дійсності виглядає моє свідчення в справі
чортківської офензивы.

Ген. Курманович був докладно поінформо-
ваний про подробиці всіх тих подій, тому іншого
ствердження, ніж те, яке він дав у своїй статті,
дати не міг.

Щодо різноманітності так званих боєвих
проектів, на які натіпає пор. Микетей, то і мені
добре відомо, що такі були і що звертався не
тільки проти чинних осіб У. Г. А., але також і
проти подібних осіб в Армії У. Н. Р. Але це не
має ніякого значіння для справи чортківської
офензивы.

Тут мушу ствердити, що і ген. Греків вже
перед тим проявив декілька разів свою ініціати-

ву, на жаль, не своєчасно і з цієї то причини я не
міг її акцентувати. Однак в таких важких стра-
тегічних справах не має значіння тільки один
прояв ініціативы, якщо нема віддати переваги
її в житті та взяти за неї повну відповідальність.

А тепер мій запит: Чи була чортківська офен-
зива для мене несподіванкою, як це дозволив собі
твердити у своїй статті пор. Микетей. Я переко-
наний, що після рішучого ствердження ген. Кур-
мановича, якого свідчили та залав в цій справі
інших солідних авторів, кожному ставе ясно, що
ствердження пор. Микетей не відповідає правді.
Подібно мається справа щодо мого мітичного усуну-
вання зі становища Начального Вовжа У. Г. А.
На основі чого пор. Микетей прийшов до подібного
висновку, мені, на жаль, важко додуматися. У
всякому випадку в мене ніколи не було ані думки
розв'язувати У. Г. А., а ще більше, щоб з неї тво-
рити партизанські відділи. Я все стояв на стано-
вищі, щоб з нерегулярних частин творити регу-
лярну армію. Далі дивує мене, що взагалі пор.
Микетей міг щось подібного твердити, коли почти
наочи боєм від Ходоровом на становищі Началь-
ного Вовжа У. Г. А. був ген. Греків, від якого і
залежало би розв'язувати, чи не розв'язувати У.
Г. А.

Щож торкається наведених у статті приказів
полк. Курмановича, то воли були на місці, а ви-
дати їх міг, агідно з попереднім порозумінням
або з ген. Грековим, або зі мною, бо між нами бу-
ла повна і тісна співпраця. Крім того не треба за-
бувати, що полк. Курманович був в той час не
тільки начальником штабу Н. К., але також вико-
нував обов'язки Військового Секретаря, яка та
функція надавала йому право видавати подібні
накази.

Дальше заявляю, що даючи це своє свідоч-
тво, я далекий від того, щоби бодай щось „припи-
сати собі з цієї історичної події“, бо со весь час
своїй служби Рідному Народу, я завжди і ви-
ключно мав на меті загальне його добро, до осві-
нення якого я завжди поступав агідно зі своєю
совістю та моїм розумінням обставин часу і мож-
ливостей. Чортківська офензива що правда нале-
жить до світлих моментів історії УГА. Але піз
моїм двоїтним командуванням відбулося більше
важливих і більше щасливих операцій, в більш
ми результатами та трофеями, ніж була чортків-
ська перемога.

Підсумовуючи все те, дозволяю і мені ці
адресу тих, що в тих чи інших мотивах, зловити
хаос в історію наших визвольних змагань, саме
мені, що перебув 10 літ на війні, та до україн-
ської справи прийшов зі солідною репутацією, від
значений Юрійським хрестом за біл, незагоєний
ще своїх ран, зробив за прикладом франц. гене-
рала такий висит: „Хто відповідав би, який чорт-
ківська офензива булаб скінчилася катастрофою?“
Я ніколи не можу заперечити, що з полудня 7.
VI. до ввечора 8. VI. 1919. р. я був знову як коман-
дуючим, так і виконуючим обов'язки начальника
вовжа У. Г. А.

М. Омелянович-Павленко.

Міській Театри у Львові, субота 21. березня 1936.

Нині у ВЕЛИКИМ ТЕАТРІ одна з останніх вистав знаменитої, багато виставленої оперетки

Павла Абрагама

„Баль у Савою“

з Ів. Кульчицькою і Казимиром
Дембовським в головних ролях.